

Tilslutning, da jeg anser dette for højst nødvendigt, hvilket for Resten ogsaa blev antydet ved Behandlingen af de militære Love. Jeg mener dog derfor ikke, det gaar an at gennemføre et Sparsommelighedssystem, som vil kunne hindre det økonomiske Livs Trivsel eller de sociale Spørgsmaals Løsning. Disse Spørgsmaal ere i de sidste Aar mere og mere blevne brændende. Der er ogsaa i vort Land et stort Misforhold til Stede, som viser sig deri, at samtidig med, at der ligger god Jord uopdyrket eller mindre godt dyrket, gaa Tusinder af saadanne arbejdsdygtige Mennesker arbejdsløse, som, hvis de kom i nærmere Forbindelse med Jorden, vilde kunne erhverve deres gode Udkomme. Vi have set, hvorledes Arbejderne paa Grund af Arbejdsløshed have lidt Nød — Middelstanden lider for Resten ogsaa noget derved —, og vi have set, hvorledes der gøres Forsøg paa at lindre Nøden ved offentlig Godgørelse, ligesom der i de senere Aar paa Rigsdagen er vedtaget humane Love til at afhjælpe denne Nød. Dette kan for en kortere Tid være rigtigt og godt, men i Længden vil denne Vej sikkert vise sig at være ufarbar. Det er absolut unaturligt, at Tilstandene ere saadanne, at arbejdsomme og sparsommelige Mennesker trænge til Godgørelse. Dette er et Bevis paa, at der er noget forkert ved vor Samfundsordning, thi det er efter min Opfattelse umuligt ved Godgørelse at skabe lyse og lykkelige Kaar for store Dele af Landets Indbyggere. Dette naas sikkert ikke ad denne Vej, og der bør derfor gøres noget for at faa ændret dette Forhold.

Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at pege paa Jordmonopolets Ophævelse, hvorved Len, Stamhuse og Fideikommissgodser kunde gaa over til at blive fri Ejendom, og det paa en saadan Maade, at disse Jorder ikke straks blive Genstand for Jordspekulation. Derved vil der blive en saa rigelig Jordtilførsel, at den større Efterspørgsel efter Jord ikke vil kunne bevirke nogen Prisstigning, men Jorden bliver let tilgængelig. Dette vil efter min Mening være et Skridt i den rigtige Retning. Desuden maa der gøres noget for, at de mindre Jordbrugere ikke blive forholdsvis højere beskattede af deres Jord end de større Jordbrugere af deres. For Tiden er det saaledes, at den mindre Jordbruger bliver overbeskattet af den Jord, han har i Besiddelse, hvilket vel neppe kan undgaas under den nuværende Beskatningsform, eftersom Ejendommene vurderes til Ejendomsskyld efter Ejen-

dommenes Handelsværdi, Bygningerne iberegne, og da der er langt større Efterspørgsel efter smaa Landejendomme end efter større Landejendomme, ere de smaa Landejendomme trods det, at der i Henhold til Loven om Ejendoms-skyld sker et Fradrag i deres Vurderings-sum, alligevel beskattede højere end de større Landejendomme, ligesom Bøndergaarde ere beskattede forholdsvis højere end Proprietær- og Herregaarde. Dette har sin Grund i, at det er hele Ejendommens Handelsværdi, der danner Grundlaget for Skyldsætningen. En Forandring maa heri kunne ske, ved at Ejendomsskylden omlægges til delvis Bygnings-skyld og delvis Jordskyld, eller mulig til Jordskyld alene, saaledes at Jord med samme Beliggenhed og af samme Beskaffenhed kommer til at svare lige meget i Skat pr. Alen eller Tønde Land efter den nøgne Jords Værdi.

Selv om de her omtalte Forandringer fra det nuværende skulde betyde en lille Udgift for Statskassen, ville de dog sikkert tjene til at fremme det økonomiske Livs Trivsel og dermed betyde et Fremskridt ogsaa i finansiel Henseende.

Det samme gælder paa andre Omraader, hvor Staten med mindre Midler kan afhjælpe de Mangler, der paa sine Steder findes f. Eks. ved Statsbaneanlægene. Det er saaledes min Pligt ved denne Lejlighed at omtale de yderst uheldige Rangeringsforhold, der findes ved Skive Jernbanestation. Banelegemet er kilet ind i en spids Vinkel mellem de to Veje, der føre fra Skive til Viborg og Kolding. Rangeringen foregaar Dag ud og Dag ind over Viborgvejen, der desværre er den eneste Adgangsvej fra Byen og hele det vestlige Opland til Personbanegaarden. Under Rangeringen afspærrer derved den eneste Adgangsvej til Bane-gaarden til overordentlig Ulempe for Befolkningen, der saaledes aldrig kan være sikker paa at komme tidnok til Toget. Med den stigende Godstrafik er det selvfølgelig blevet værre og værre, og da Klagerne, som lyde herover, ere i højeste Grad berettigede, opfordrer jeg herved den højtærede Trafikminister til at tage Sagen i sin Haand og afhjælpe Manglerne. Der kan skaffes uhindret Adgang til Personbanegaarden enten over Godsbanegaardens Terrain eller ved at udvide Godsbanegaarden mod Øst, saa at Rangeringen kan foregaa i den Retning. Jeg holder mig forvisset om, at de dermed forbundne Udgifter ere virkelig nødvendige, og det